

hendes daarlige økonomiske Stilling — hendes aarlige Indtægt er 270 Kr. — samt hendes fremrykkede Alder, der ikke tillader hende at skabe sig noget Erhverv. Andragendet er imidlertid blevet afslaaet, og hun henstiller derfor til Folketinget at tage sig af hendes Sag.

Udvalget gør ikke Indstilling.

17. Fra pensioneret kørende Landpostbud *J. Nielsen* af Kolding om Tillæg til Pension. (Indbragt den 29. November 1916 af Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds, *Laurson*).

Andragendet er en Gentagelse af et senest i Samlingen. 1914—15 indgivet Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling (se Tillæg B. for 1914—15 Sp. 2459—60). Ved denne Lejlighed anføres som særlig Grund til Bevilgelse af Andragendet den nuværende Dyrtid og den Omstændighed, at Andragerens Søn, der hidtil har støttet ham, ved Indkaldelse til Sikringsstyrken har været afskaaret derfra paa Grund af det Tab i Indtægter, han ved sin Indkaldelse har maattet lide.

Da Sagen afgøres ved Loven om Dyrtidstillæg, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

18. Fra 12 *Lodsejere af Elkenøre ved Nykøbing paa Falster* om Erstatning for et Tab, der er voldt dem ved en Afgørelse af Nykøbing Herred. (Indbragt den 29. November 1916 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds, *Johs. Fog-Petersen*.)

I Maj 1915 udbrød der Mund- og Klovesyge blandt 45 Kvier, som Kammerherre Tesdorpf til Ourupgaard havde gaaende paa et mellem 60 og 70 Tdr. Land stort, ham tilhørende Græsningsareal i Bøtø Nor. Ved Nykøbing Herreds Afgørelse bestemtes det, at Kvierne, der var satte under offentligt Tilsyn, skulde blive gaaende paa det nævnte Areal, som kun ved et aabent Staaltraadshegn var skilt fra de tilstødende Lodder, men derved blev Ejerne af disse Lodder hindret fra dels at sætte deres Kreaturer paa Græs der og dels at slaa Græsset til Foder, idet de frygtede for — og deri fik Medhold af Dyrlægen — baade den umiddelbare Smitte fra de syge Dyr og for, at Savlet fra de angrebne Kvier af Vinden var ført ind over Græsgangene paa deres Lodder og havde gjort det smittebærende. De mener, at da der var Plads nok, burde det være blevet paalagt Ejeren af de angrebne Kreaturer at holde dem i saa stor Afstand fra de tilstødende Lodder, at disses Udnyttelse ikke var blevet hindret, hvis man da ikke vilde have paalagt ham at føre de syge Dyr paa Stald. Da intet af dette skete, har de lidt et Tab, som de samlet opgør til 1,328 Kr., og de har indgivet et Andragende til Landbrugsministeren om at faa dette Tab godtgjort. Andragendet er blevet afslaaet, og efter i April 1916 til Folketinget at have indgivet et Andragende, der kom for sent til at blive behandlet, indgiver de et saadant paa ny og haaber ved Tingets Bistand at opnaa en Bevilling paa Finansloven, som opfylder deres Krav paa Erstatning. I Andragendet er angivet, hvor meget hver Lodsejer mener at være gaaet tabt af.

Udvalget gør ikke Indstilling.

19. Fra forhenværende Portør *C. Lassen* af Sindal om Forhøjelse af Pension. (Indbragt den 30. November 1916 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds, *Vanggaard*).

Andragendet er en noget udvidet Gentagelse af et i forrige Samling indgivet Andragende, hvorom Udvalget ikke gjorde Indstilling (se Tillæg B. for 1915—16, Sp.